

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. J.
przeciwko O. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono w nim lub zastosowano prawo. Co więcej, zarzuty skarżącego mające dowodzić oczywistej zasadności skargi przede wszystkim dotyczą ustalenia faktów i oceny dowodów, a kwestie w ogóle nie

podlegają kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Natomiast wskazywane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne, które miałyby uzasadniać przyjęcie tej skargi kasacyjnej do rozpoznania, dotyczy tego, czy w myśl art. 7 ust. 4 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli nie jest możliwe ustalenie daty otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego dostawę towaru, w przypadku, gdy wierzyciel zastrzegł własność sprzedawanego towaru do czasu zapłaty, pozostając we władaniu tego towaru, czy termin zapłaty liczy się od faktycznego otrzymania towaru przez dłużnika, czy też od wykonania usługi, choćby towar nie został wydany dłużnikowi. To zagadnienie prawne jednak na tle tej sprawy nie powstaje. W tej sprawie termin wykonania świadczenia jest istotny z perspektywy tego, czy we właściwym czasie złożono oświadczenie o potrąceniu, a nie w kwestii ustalenia, od kiedy należą się odsetki ustawowe. Tymczasem właśnie ta ostatnia materia stanowi przedmiot regulacji art. 7 u.t.z. Wykładnia systematyczna (systemowa wewnętrzna) jednoznacznie wskazuje, że tej materii dotyczy art. 7 ust. 4 u.t.z., a nie w ogóle terminu spełnienia świadczenia. Oznacza to, że w tej sprawie w ogóle nie ma podstaw do jej stosowania – trafnie zatem Sądy *meriti* w ogóle się do niej nie odnosiły. Ponieważ to tego przepisu miałyby właśnie dotyczyć przedstawiane zagadnienie prawne, to stan faktyczny sprawy nie uzasadnia potrzeby rozpatrywania takiego zagadnienia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

as]

aj